

Bibelen-en troverdig og profetisk bok

Kan vi stole på Bibelen? Spørsmålet er mer aktuelt enn noensinne. Det ble første gang stilt i Edens have. **Har Gud virkelig sagt?** Dette var begynnelsen til det dype syndefall som der fant sted.

DENNE ARTIKKELEN HANDLER ikke om hva dagens mennesker, i all sin mangfoldighet, mener om Bibelen. Heller ikke om hva den kunnskapsrike elite av fagteologer sier. Faktum er at det vrirler av alle slags meninger om Bibelen. Jeg spør bare om én ting: Hva sier Bibelen om seg selv? Hvordan presenterer den seg for oss?

Bibelens opprinnelse

Men først noen ord om Bibelens opprinnelse. Denne enestående boken kom ikke fullt ferdig ned fra himmelen, skrevet med Guds egen finger, som lovens to tavler. Den ble skrevet av helt vanlige mennesker. Bibelen består egentlig av mange ulike skrifter, til sammen 66 bøker, 39 i Det gamle Testamente (GT) og 27 i det nye (NT). Den ble ført i pennen av 40 forskjellige skribenter over et tidsrom på ca. 1600 år.

De som skrev utgjorde en fargerik forsamling. Gud brukte enkle hyrder, uskolerte fiskere, sterke statsledere, kloke skriftlærde, klarsynte og kraftfulle profeter, en omsorgsfull lege og en tidligere toller som hadde stilt seg til rådighet for den forhatte romerske okkupasjonsmakt. Bare for å ha nevnt noen. Paulus spør: *Hva fortrinn har da jøden?* Og han gir selv svaret: *Mye på alle måter; først og fremst det at Guds Ord ble dem betrodd. Rom.3,1-2.*

Alle disse skribenter tilhørte det jødiske folk. Dette var et av de store privilegier jødene fikk på den historiske arena. Det er Israel som har gitt verden **Guds Ord**, både det Ord som står å lese innenfor Bibelens permer og det Ord som er legemliggjort i Jesu Kristi person. *Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Joh.1,14a.; Han er kalt Guds Ord. Åp.19,13b.*

De bibelske forfattere var ikke opptatt av å nedtegne sine private tanker og vurderinger om religion og moral. Heller ikke å skildre sine egne subjektive følelser og erfaringer. De tegnet ikke noe glansbilde, verken av de fromme i landet eller av Israels omskiftende historie. Fall og nederlag, på grunn av bevisst ulydighet, er skildret med en nesten brutal ærlighet. Bibelen rommer mange skandalehistorier. Men på dens blader kan en på alle verdens språk i dag også

lese trøstefulle vitnesbyrd om Guds tilgivende nåde; På tross av Israels gjentatte frafall, forble Gud trofast.

Åndens inspirasjon

Slik Jesus er sant menneske og sann Gud, er også Bibelen sant menneskelig og sant guddommelig. De bibelske forfattere skrev under en enestående Åndens inspirasjon, som er et unikt og avsluttet mysterium i menneskehetens historie. Denne opphøyde inspirasjon omfatter alle Bibelens 66 bøker.

Herrens ord er rene ord, likesom sølv som er rensset i en smeltedigel i jorden - syv ganger rensset. Salm.12,7. Den hele Skrift er innblåst av Gud. 2.Tim.3,16.

Dette gjelder ikke bare det religiøse, moralske og historiske tankeinnhold, men også den verbale språkdrakt. Dette er Skriftens selvvitnesbyrd. Gud talte sine ord gjennom menneskers munn.

Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge. 2.Sam.23,2. Men Ånden sier med tydelige ord at i de kommende tider skal noen falle fra troen, i det de holder seg til forførende ånder og djevlers lærdommer. 1.Tim.4,1.

Mange flere skrifthenviinger kunne gis. Denne verbalinspirasjon må ikke oppfattes som noen form for mekanisk diktat. Det er i så fall en stor misforståelse. Profeten Esaias, som av natur var en begavet ordkunstner, fører et vakkert, billedrikt og opphøyd språk, mens den prosaiske Haggai mer må betegnes som en traust og grå hverdagspredikant, i alle fall hva språket angår. Han synes ikke å ha hatt noe rikt ordforråd.

Og Seeren på Patmos kler sine profetiske fremtids-syner i en helt annen mystisk språkdrakt enn det vokabular den logiske tenkeren Paulus benytter seg av i sitt berømte lærebrev til romerne. Men de var begge like mye inspirert av Guds Ånd. Den guddommelige inspirasjon som de bibelske forfattere mottok - kanskje noen ganger uten selv å være klar over det - utslettet ikke deres individuelle personlighet. Heller ikke deres naturlige og tilvante ordforråd. Snarere tvert imot. Noe av grunntonen i deres temperament og karakter kom bare enda tydeligere til uttrykk ved den inspirasjon de fikk og det de skrev.

«Slik Jesus er sant menneske og sann Gud, er også Bibelen sant menneskelig og sant guddommelig»

Se, en troverdig bok

Bibelens selv-vitnesbyrd vitner om en troverdig bok. Se f.eks. *1.Tim.1,15; Tit.1,9 og Åp.21,5.* Skriftens egentlige forfatter er Den Hellige Ånd som er sannhetens Ånd.

Gud er ikke et menneske at han skulle lyve, ei heller et menneskes barn at han skulle angre; skulle han si noe og ikke gjøre det, skulle han tale og ikke sette det i verk? 4.Mos.23,19.

Jesus viste i alle sin ferd en uforbeholden tillit til Det gamle Testamente som Guds Ord, og han fremholdt med overbevisende styrke at: *Skriften kan ikke gjøres ugyldig. Joh.10,35. og; Jeg tror alt det som er skrevet, i loven og i profetene. Ap.gj.24,14b.*

Han gjorde ikke noe unntak. Den hellige Skrift utgjør ikke en broket blanding av sannhet og løgn der ingen, verken pave eller noe autorisert kirkemøte, kan skille klint fra hvete. Bibelens selvvitnesbyrd er, stikk i strid med dagens demokratiske flertall at; *Summen av ditt ord er sannhet. Salm.119,160.*

Dette ord står urokkelig fast på jorden til alle tider; *og til evig tid i himmelen. Salm.119,89.* Det er ingen bibelkrise i Guds nærhet.

Noen betrakter Bibelen som en bok på linje med alle andre bøker innen verdens- litteraturen. De kan beundre dens geniale fortellerkunst, dens majestetiske språk, dens poetiske skjønnhet og dens dype livsvisdom. Og de kan vise respekt for Skriftens tidløse bærekraft. Den har mer enn noen annen bok bidratt til en berikelse for ulike folk og nasjoner gjennom hundrede av år. Den har gitt lys i mørke, trøst i sorg og håp i dødsskyggens dal. Bibelen går aldri av mote. I dag, som før, blir den lest og beundret av unge og gamle over hele verden, og den oversettes stadig til nye språk. Den har ingen boklig rival ved sin side.

Skriftens profetier

Og nå har jeg sagt dere det før det skjer, for at dere skal tro når det skjer. Joh.14,29.

Men det som mer enn noe annet skiller Bibelen fra alle andre bøker, religiøse som filosofiske, er dens oppsiktsvekkende profetiske innhold.

Bibelen er en grunnleggende profetisk bok, og det er ikke minst dette som gir den en enestående stilling i hele verdens-litteraturen fra tidenes morgen og fram til i dag. En fjerdedel av dens innhold er av profetisk karakter. Menneskene vet ingen ting nøyaktig om fremtiden, all spådomskunst og vitenskapelig analyse til tross. Menneskene spår, men Gud rår! Strengt tatt vet vi ikke engang hva som skal skje i morgen, eller i løpet av den nærmeste time for den saks skyld. *Jak.4,14.* Men den Gud som er fra evighet til evighet ser hele menneskehetens samlede historie fra begynnelse til slutt, i stort som i smått, og det uten feilmargin. Han taler med suveren autoritet og sier:

Jeg er Gud, og ingen er lik meg. Fra begynnelsen forteller jeg slutten, på forhånd forteller jeg det som ikke har hendt. Jeg sier: «Min plan står fast, alt jeg vil, det gjør jeg.» Jes.46, 9b-10.

Verden seiler ikke sin egen sjø. Gud styrer historiens gang med sikker hånd mot det mål han selv har satt. Og han vil nå det, helt uavhengig av all vantro og protest fra tidens rastløse mennesker.

Gud gjør det som er kjent av ham fra evighet av. Ap.gj.15,17b -18.

Den Allmektige blir aldri overrasket, forskrekket, urolig eller forvirret over dagens, for oss uforutsigbare, nyheter. Han vet alt fra før og har allerede tatt sine forholdsregler. Dagens nyhetsbilde utløser ingen akutt krise i himmelen. Gud blir aldri underrettet om noe han ikke har visst fra før, fra evighet av!

«Gud styrer historiens gang med sikker hånd mot det mål han selv har satt»

En dristig utfordring

Åpenbaringsens Ånd hvilte mektig over profeten Esaias` forkynnelse, og han synes å ha hatt en underlig følelse av at både himmel og jord lyttet til hans budskap.

Hør, dere himler, og lytt til, du jord! Es. 1,2a.

Det er ikke lett å føre statistikk over antall tilhørere i en slik forsamling. I profetisk henrykkelse kjente denne salvede Guds tjener seg drevet til å utfordre de okkulte krefter i sin egen samtid. Derfor henvendte han seg til avgudene og sa:

La oss få høre de ting som skal skje! Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Jes. 41,22b-23a.

Men de falne demoner forholdt seg tause. Naturlig nok! De hadde ingen sikre opplysninger å gi om fremtidige hendelser, verken nær eller fjern.

Mange av Bibelens århundregamle profetier har allerede fått sin bokstavelige oppfyllelse. Profeti er blitt til historie. Dette er i seg selv et mektig vitnesbyrd om Bibelens guddommelige inspirasjon. Hvis dagens mennesker hadde hatt bedre kjennskap til historien i lys av det profetiske ord, ville de ha tvilt mindre på Bibelens troverdighet. Kfr. Jesu ord - *Og nå har jeg sagt dere det før det skjer, for at dere skal tro når det skjer. Joh. 14,29.*

Profetordet berører mange områder

Grovt regnet kan en samle Bibelens profetiske innhold i fire store hovedgrupper:

1. Skriftens mange fyldige og detaljerte Messiasprofetier.
2. Israels framtidige historie og rolle i Guds frelsesplan.
3. Hedninge-nasjonenes utvikling og fall, noen mer konkret skildret enn andre.
4. Kirkens liv i spenningsfeltet mellom sannhet og løgn, der klimaks vil bli nådd i endetidens lovløshet og moralske sammenbrudd, før Herren griper inn.

Det vil føre for langt å belyse alle disse fire områder. Jeg begrenser meg til noen spredte antydninger og kommentarer relatert til de mest kjente Messiasprofetier, særlig de som berører Jesu Kristi lidelse og død. Alle disse profetier ble forkynt århundrer i forveien, før Jesus trådte inn på den historiske arena.

Det ble i utvetydige ordelag proklamert at Messias skulle bli født av en jomfru. *Es. 7,14.* Og fødestedet skulle være Betlehem i Judea. *Mika 5,1; Matt. 2,1.* Denne person skulle, som sant menneske, bli utrustet og salvet av Ånden til tjeneste for Gud. *Es. 61,1-3; Ap.gj. 10,38.* Han skulle bli foraktet og forkastet av Israels folk. *Es. 53,3; Joh. 1,11.* Og enda hånet og spottet. *Salm. 22,7-7; Luk. 18,31-34.* Han ble beskyldt for å være *besatt og gal. Joh. 10,20.* Messias skulle bli forrådt av en av sine nærmeste for tretti sølvpenge. *Sak. 11,12. Matt. 26,15. Salm. 41,10. Joh. 13,18.* Under hans vanærende fornærmelse og smertefulle lidelse skulle noen gi ham galle å ete, og eddik å drikke. *Salm. 69,22; Matt. 27,34.48; Joh. 19,28-30.*

Jesu døde samtidig med to røvere som fikk sin fortjente straff. Benene på disse ble brutt, slik praksis var, men det samme skjedde ikke med Jesus; ikke ved en ren tilfeldighet, men fordi det var blitt sagt 1.500 år i forveien at; *ikke et ben skal brytes på Guds Lam. 2.Mos. 12,46; Joh. 19,31-37.*

Det finnes en underlig og blendende klar Messiasprofeti i *Salm. 22,17* der David, grepet av en profetisk Ånd, sier: - *de har gjennomboret mine hender og mine føtter.*

Det var en påstand som må ha utløst både undring og forvirring. Korsfestelse har aldri noen gang i historien vært benyttet i Israel. Der skjedde henrettelsen av dødsdømte ved steining. Men Messias skulle ved grove jernnagler bli spikret fast til et romersk kors.

Og disse naglemerker skal Jesus en gang, så langt vi kan forstå Skriftens ord, også bære på sitt herlighetslegeme når han ved denne tidsalders ende kommer i majestetisk stråleglans. *Sak.12,10; Åp.1,7*. Ved foten av det kors som ble reist på Golgata satt bødlene og kastet lodd om Jesu klær. De hadde ingen kjennskap til et gammelt profetord som var blitt talt 1.000 år tidligere. Men uten selv å være klar over det oppfylte de det som der stod skrevet: *De deler mine klær mellom seg og kaster lodd om min kjortel. Salm.22,19. Joh.19,23-24*.

Og da Jesus var død ble han, i motsetning til hva de skriftlærde hadde tenkt, lagt i en rik manns grav. *Es.53,9; Matt.27,57- 60*. Alt skjedde for at Skriftene skulle bli oppfylt: *Kristus døde for våre synder etter skriftene, han ble begravet, og han oppstod på den tredje dag etter skriftene. 1.Kor.15,3-5*.

«Alt skjedde for at Skriftene skulle bli oppfylt» Utgangspunktet for artikkelen var: **Kan vi stole på Bibelen?**

Vi svarer med et frimodig og rungende JA! Det er det klare trosvitnesbyrd Gud har lagt ned i vårt hjerte. Slik Ånden gir et indre vitnesbyrd om barnekår hos Gud, gir den samme Ånd oss også et indre vitnesbyrd om den tidløse sannhet i Den hellige Skrift. *Vår Guds ord står fast til evig tid. Es.40,8b*.

Sign. Per Braaten